

i sin rene Almindelighed, ikke kan være rigtig, men endnu mindre synes det mig at kunne gaa an albeles at se bort fra, om der i det enkelte Nar kan være særlige Grunde til at give særlige Bevillinger, og saadanne synes der virkelig at være tilstede i Nar. Jeg skal ikke gaa ind paa alle Enkeltheder eller de enkelte Forslag og iøvrigt bemærke, at Mindretallet paa flere Punkter vilde have været villig til at gaa med til nogle Medsættelser, som vi troede, kunde lade sig forsvare, men at der paa Grund af den summariske Form, Flertallet har valgt for sine Endringsforslag, for os ikke var Andet at gjøre end at modsætte os dem, naar vi ikke udtrykkelig vilde stille Underendringsforslag, om hvilke man med Sikkerhed kunde sige, at de vilde blive forkastede. Et saadant formelt Arbeide have vi ikke villet paatage os. Jeg nævnte før, at jeg mener, at der netop iaar var særlig Grund til at give større Bevillinger til Arbeider paa Værftet. Det er nemlig oplyst, at Korvetten „Heimdal“ om nogle faa Nar ikke mere er istand til at bruges som Kadetsskib, at et andet Skib maa erstatte det, og at Korvetten „Dagmar“ er udsat dertil. Denne Korvet er imidlertid — jeg erindrør det ikke nøiagtig — bygget omkring 1862 og har sidste Gang faaet en Reparation i 1874—75, og det vil derfor være nødvendigt at skide til en Reparation af den, naar den nu skal erstatte et Kadetsskib, og man maa jo saa benytte Tiden dertil, inden den skal indtræde i det andet Skibs Sted. Men der er et andet større Arbeide paa Værftet, som det ærede Flertal ogsaa foreslaar at negte, og det, tilstaar jeg, er mig endnu ubegribeligere, det er nemlig en Reparation af „Gorms“ Dæk. Det er i Anmærkningerne oplyst af den høitærede Marineminister, at dette Skibs Dæk er i en saadan Stand, at det regner ned igjennem det, og naar man nu veed, hvor overordentlig lidt dette Skib rager op over Vandet, naar det er ude at seile, vil man let kunne indse, at det kan have overordentlig farlige Følger at sende det ud og udsætte det for, at Vandet skyller over det. Jeg kan ikke se Andet, end at man overordentlig let ved at lade være at foretage denne Reparation udsætter sig for, at Skibet muligvis ikke kan bruges til at gaa ud i det Dieblis, vi kunde ønske, at det skulde gaa ud. Jeg vil derfor meget henhænge til det ærede Flertal, om det dog i det Mindste ikke her paa § 23 vil give disse, som jeg skjønner, virkelig nødvendige Bevillinger. Med Hensyn til Opmaalingerne beklager jeg, at Flertallet har foreslaaet en stor Medsættelse, jeg synes ikke, det gaar an

at ophøre med Maalinger, der have saa stor Betydning for den store Seilads, og som man om ikke saa meget lang Tid kan være istand til at afslutte. Det er ligeledes klart, at de egentlige militære Maalinger gaar det endnu mindre an at standse. Naar vi under Fyrvæsenet have sluttet os sammen med de øvrige Medlemmer af Udvalget til at anbefale visse Medsættelser, da har det ikke været uden den allerhøieste Grad af Betænkkelighed og paa enkelte Punkter af andre Grunde end flere af de øvrige Medlemmer. Jeg for mit Vedkommende er saaledes af en ganske anden Anskuelse med Hensyn til Betydningen af Brevdueforbindelsen end den, som den ærede Ordfører fremsatte. Jeg anser en saadan Forbindelse under mange Forhold for i høi Grad hensigtsmæssig, og jeg vilde anse det for meget heldigt, om de Forsøg, som ere foreslaaede udsførte paa Drogdens Fyrstib af den høitærede Minister, kunde blive gennemførte. Naar jeg imidlertid har været med til at anbefale at negte Beløbet, har Grunden været den, at det har været nævnt i Udvalget — og jeg forudfætter altsaa, at det ogsaa har været rigtigt — at man kan faae disse Forsøg foranstaltede uden nogen Udgift for Statskassen, idet en, jeg tror, herværende Forening har tilbudt at lade anstille disse Forsøg. Da det for mig er Hovedsagen, at Forsøgene blive udsførte, har jeg naturligvis ingen særlig Interesse i, at de skulle ske paa Bekostning af Statskassen, og det er Grunden, hvorfor jeg har været med til at negte Bevillingen. Blandt de Regtelser paa Fyrvæsenets Omraade, som vi for vort Vedkommende har været særlig betænkkelige ved at gaa ind paa, skal jeg nævne Anlæget af et Fyr paa Naalsø. For mit Vedkommende har Grunden ligefrem været den, at jeg betragter det som nødvendigt at slutte mig til Forslaget om en Udsættelse, fordi overhovedet Beløbene til Fyrvæsenet paa § 23 ere i en saa stadig Stigning, og fordi jeg hellere vil gaa med til en Medsættelse paa Fyrvæsenets Omraade end til Medsættelse af saa vigtige militære Bevillinger som dem til „Dagmar“ og „Gorms“ Dæk. Jeg har kun betragtet disse Regtelser som Udsættelser, som jeg haaber ikke skulle være farlige, fordi det synes at være en Regel paa Fyrvæsenets Omraade, at de fleste Fyr have den Stjæbne, at Forslagene om dem maa opstilles een eller to Gange, inden det bliver deres Tur at komme for. Jeg haaber ogsaa, at dette skal være Tilfælde med dette Fyr paa Naalsø, idet jeg for mit Vedkommende ikke nærer nogen som helst Tvivl om, at vi lige overfor en saa affides liggende Del af Riget som Færverne virkelig have